

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/867/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

357/2014. (XII. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. december 19-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2014. december 18-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. december 19-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszát rendőri intézkedés elmulasztásának tárgyában.

2013. december 19-én a panaszos szomszédja, L. A. T. nagy sóderkaviccsal többször megdobálta kapuját. A panaszos szomszédja több mint 3 éve zaklatja a panaszos családját. Ellene többször tettek feljelentést a D-i Rendőrkapitányságon, eredménytelenül.

A panaszos többször panaszkodott az elégtelen rendőri intézkedésre. Ennek következtében a problémák nemhogy nem oldódtak meg, de egyre fokozódnak. A panaszos szomszédja azt tapasztalta, hogy bármit megtehet, mert senki nem fogja felelősségre vonni, így pokol mellette az élet. Folyamatos atrocitásnak van általa kitéve a panaszos, saját tulajdonú kertjét nem tudja miatta használni, mert folyamatosan figyeli házát, és rögtön megjelenik, amint meglátja, ilyenkor hangos

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

mocskolódásba kezd, átlocsol, szemébe világít, átdobálja a szemetet, lebontja a kerítést, hogy jobban átlásson. Az utcán követi a panaszoszt bármerre megy, többször veréssel megfenyegette. Hat alkalommal gázolással is, amit 2012. novemberében a panaszos egyik családtagján előre kitervelten véghez az akart vinni, miközben a rendőrség nem tesz semmit.

L. A. T. 2013. december 19-én az utcán kövekkel dobálta meg a panaszos kapuját, ami miatt a panaszos megijedt, és kihívta a járőröket, akik igazából semmit nem tettek álláspontja szerint. Aznap délután szomszédja újból nekiesett az utcán a kapunak, és újból megdobálta, majd elment otthonról. Ekkor a panaszos kiment, hogy megnézzé hova dobta a köveket, ekkor vette észre, hogy gyalogskapu előtt három nagyobb méretű kő van, amiket le is fényképezett.

Amint a panaszos bement, megérkeztek a járőrök, és újra elmondta az egész délelőtti esetet is, illetve az elmúlt három év eseményeit röviden összefoglalta, hogy tudják, milyen emberrel van dolguk. Ekkor vette észre, hogy a kapuból eltűntek a bizonyítékok, azaz a kövek. Rá is kérdezett, hogy nem látták itt a köveket, mire az egyik járőr zavartan rávágta, hogy nem.

2) A panaszos 2014. január 8-án kelt panasz kiegészítésében csatolta az alábbiakban ismertetett iratokat.

a) A D. Rendőrkapitányság 2013. december 20-án kelt határozatát a feljelentés elutasításáról. Ezt a Testület a II. részben ismerteti.

b) A szomszéd által folytatott zavaró tevékenységek listáját 2010. novemberétől 2014. január 2-áig. A panaszos összesen 48 esetet sorolt fel, amikor szomszédja álláspontja szerint zaklatta őt. Többek között sérelmezte, hogy L. A. T. zavaróan nézi őt, zavaró hangokat ad ki a közelében, kővel dobálja kapuját, havat lapátol a panaszos portája elé. Jelen állásfoglalás III. részében kifejtett hatásköri szabályok folytán a Testület ezen események részletes ismertetésétől eltekint.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) Az első, 2013. december 19-ei rendőri intézkedésről készült rendőri jelentés szerint az intézkedő rendőrök 10:50 perckor jelentek meg a panaszos házánál. A panaszos az intézkedő rendőröknek elmondta, hogy a lakásában tartózkodva 10:30 perckor azt hallotta, hogy valaki a bejárati kapuját kavicssal dobálja. Ezt követően megnézte a kapura kihelyezett kamera képét, amelyen az volt látható, hogy szomszédja, L. A. T. egy kavicssal megdobja a bejárati kaput, majd elhagyja a helyszínt. Az intézkedő rendőrök kérdésére a panaszos elmondta, hogy már többször előfordult, hogy a szomszédja zaklatta, ami miatt már tett feljelentést a D-i Rendőrkapitányságon. Az intézkedő rendőrök az intézkedésről készült jelentésben megjegyezték, hogy a bejárati kapu nem rongálódott meg. Ezt követően az intézkedő rendőrök felkeresték a panaszos szomszédját, L. A. T.-t, aki elmondta, hogy valóban nincs jó viszonyban a panasossal, de nem ő dobta meg a kapuját. A panaszos már többször feljelentette őt indokolatlanul, valamint közölte, hogy ő nem szokta zaklatni szomszédját. Az intézkedő rendőrök ezt követően ellenőrizték a panaszos és L. A. T. adatait a körözési rendszerben,

amiben nem szerepeltek. A történeteket jelentették az ügyeleteseknek, majd az engedélyével elhagyták a helyszínt.

2) A második, 2013. december 19-ei rendőri intézkedésről készült rendőri jelentés szerint az intézkedő rendőrök 14:15 perckor jelentek meg a panaszos házánál. A panaszos az intézkedő rendőröknek elmondta, hogy 14:00 perc körüli időben ismeretlen személy megdobta háza fa szerkezetű kerti kapuját, ami nagy hanghatással járt és megijedt. Ezt követően, amikor a kertkapuhoz sietett, azt tapasztalta, hogy szomszédja, L. A. T., a panaszos ingatlanjától elsétált. A rendőrök az ingatlan fa szerkezetű kapuját megvizsgálták, melyen rongálási nyomot nem fedeztek fel. A rendőrök kérdésére a panaszos elmondta, hogy szomszédjával több éve rossz viszonyban vannak, többször sértegette, zaklatta őt, ami miatt feljelentést tett ellene. A rendőrök felkeresték L. A. T.-t, aki ekkor nem tartózkodott lakcímén. Ezt követően a rendőrök tájékoztatták a panaszost jogi lehetőségeiről.

3) A P. Megyei Rendőr-főkapitányság 2012. december 19-ei határozata szerint a panaszos által emberölés kísérlete folytán 2012. november 19-én tett feljelentését áttették az illetékes D-i Rendőrkapitányságra, továbbá azért is volt indokolt az áttétel, mert ugyanezen ügyből kifolyólag eljárás volt folyamatban közúti veszélyeztetés vétsége miatt a D-i Rendőrkapitányságon.

4) A D-i Rendőrkapitányság 2013. június 20-ai határozata a fenti közúti veszélyeztetés vétségének gyanúja folytán indult nyomozás megszüntetéséről határozott.

5) A panaszos 2012. február 21-én tett zaklatás miatt feljelentést szomszédja, L. A. T. ellen. A feljelentést 2012. június 15-én és 2012. november 18-án a panaszos kiegészítette. A Testület a feljelentés és a feljelentés kiegészítések ismertetésétől eltekint, mivel az abban felsorolt sérelmeket a panaszos panasz kiegészítése során már előadta és jelen állásfoglalás III. részében foglaltak alapján részletes ismertetése a panasz szempontjából irreleváns.

6) A D-i Rendőrkapitányság 2013. május 13-ai határozata a fenti feljelentés kapcsán a nyomozás megszüntetéséről döntött.

7) A Dunakeszi Járási Ügyészség 2013. július 16-án kelt határozata szerint a zaklatás vétsége miatt L. A. T. ellen a D-i Rendőrkapitányságon 410/2012. bü. számon indult bűnügyben a Be. 195. § (4) bekezdése alapján felülvizsgálták a panaszos meghatalmazott védőjének, 2013. június 13. napján postára adott panasz nyomán a D-i Rendőrkapitányság 2013. május 13. napján tett nyomozást megszüntető határozatát és az annak alapját képező nyomozati iratokat. A panasz indokolás nélküli elutasításra került, tekintettel arra, hogy az elkésett. A panaszos saját kezűleg a nyomozó hatóság 2013. május 13. napján kelt határozatát 2013. május 16. napján vette át, a sértettek meghatalmazott védője, a panaszát azonban csak az átvételt követő 28. napon, 2013. június 13. napján adta postára, mely 2013. június 17. napján érkezett meg a D-i Rendőrkapitányságra

8) A D-i Rendőrkapitányság 2013. december 20-án kelt határozatában elutasította a panaszos zaklatás vétsége miatt tett feljelentését. Az indokolás tanúsága szerint a panaszos feljelentést tett L. A. T. ellen zaklatás miatt. A feljelentés szerint a panaszos 2013. december 13-án 11:50 perc körüli időben egy buszmegálló közelében gyalogosan közlekedett, amikor észlelte, hogy szomszédja L. A. T. az út túloldaláról követi, keresi vele a szemkontaktust és folyamatosan vöröseslila fejjel, kitekeredett nyakkal zavaróan bámulja, valamint megpróbálja magára felhívni a figyelmet oly módon, hogy a zsebében lévő kulcscsomót megcsörgeti, illetve cö-cö-cö hangokat ejt ki.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

Az Rtv. 92. §-a alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),
- esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti rendelkezés értelmében a Testületnek nem terjed ki hatásköre olyan kérdések vizsgálatára, amely a rendőrség azon intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosak, amelyet egy büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljárva végez. Az ilyen jellegű panaszokra a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195-199. §-ai biztosítják a megfelelő jogorvoslatot. A konkrét ügyben kétség kívül megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos a rendőrségnek olyan mulasztását, illetve intézkedését (nyomozati cselekmények elmulasztása) is sérelmezte, amelyet a rendőrség nyomozó hatóságként eljárva, a Be. rendelkezései alapján végzett.

Mindezek alapján a panaszosok azon kifogását, hogy álláspontjuk szerint a rendőrség a 13120/410/2012. bü. (zaklatás vétsége), 13000/532/2012. bü. (emberölés bűntett kísérlete), 13120/2504-21/2012. bü. (közúti veszélyeztetés bűntette), és 13120-2525/2013. bü. (zaklatás vétsége) ügyszámú ügyekben milyen nyomozati cselekményeket végzett vagy mulasztott el végrehajtani, a Testület nem vizsgálhatja.

A fentiek alapján a Testület a rendőrség nyomozóhatóságként fogantatosított intézkedései tekintetében hatásköre hiányát állapította meg.

IV.

A rendelkezésekre álló iratokból megállapítható, hogy a rendőrség a panaszos bejelentései alapján többször, 2013. december 19-én két alkalommal fogantatosított intézkedést a helyszínen, amelyek tekintetében sérelmezte a panaszos az érdemi intézkedés elmulasztását.

A Testület az intézkedések vonatkozásában a vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintette a panaszos a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület először a rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta és az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 222. §-a rendelkezik, a zaklatás tényállásáról. A 222. § szerint: „Aki abból a célból, hogy más megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha a rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennáll-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A 2013. december 19-ei intézkedések vonatkozásában megállapítható, hogy a rendőri intézkedések alapjául a panaszosok bejelentései szolgáltak. Megállapítható tehát, hogy a fenti két rendőri intézkedés alapja az Rtv. 13. §-ban foglalt közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény tudomásra hozása volt.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a 2013. december 19-ei intézkedések alapja az Rtv. 13. §-ában foglalt közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény tudomásra hozása volt. Mindez az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Mindezek alapján összességében a Testület álláspontja szerint mindkét eset vonatkozásában intézkedési kötelezettség keletkezett a rendőrség részéről.

2) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A Testület gyakorlata alapján az intézkedési kötelezettség elmulasztásával összefüggésben akkor kerül sor a panaszos alapvető joga – mégpedig általában a tisztességes eljáráshoz fűződő jog – sérelmének megállapítására, ha a rendőr valamely, az adott helyzetben nyilvánvalóan szükséges, az ügy szempontjából lényeges intézkedést nem tett meg a kérdéses ügyben.

a) Az első 2013. december 19-ei rendőri intézkedés vonatkozásában a rendelkezésre álló iratok szerint az intézkedő rendőrök 10:50 perckor jelentek meg a panaszos házánál. A panaszos az intézkedő rendőröknek elmondta, hogy a lakásában tartózkodva 10:30 perckor azt hallotta, hogy valaki a bejárati kapuját kavicsal dobálja. Ezt követően megnézte a kapura kihelyezett kamera képét, amelyen az volt látható, hogy szomszédja, L. A. T. egy kavicsal megdobja a bejárati kaput, majd elhagyja a helyszínt. Az intézkedő rendőrök kérdésére a panaszos elmondta, hogy már többször előfordult, hogy a szomszédja zaklatta, ami miatt már tett feljelentést a D-i Rendőrkapitányságon. Az intézkedő rendőrök az intézkedésről készült jelentésben megjegyezték, hogy a bejárati kapu nem rongálódott meg. Ezt követően az intézkedő rendőrök felkeresték a panaszos szomszédját, L. A. T.-t, aki elmondta, hogy valóban nincs jó viszonyban a panaszossal, de nem ő dobta meg a kapuját. A panaszos már többször feljelentette őt indokolatlanul, valamint közölte, hogy ő nem szokta zaklatni szomszédját. Az intézkedő rendőrök ezt követően ellenőrizték a panaszos és L. A. T. adatait a körözési rendszerben, amiben nem szerepeltek. A történeteket jelentették az ügyeletvezetőnek, majd az engedélyével elhagyták a helyszínt.

b) A második 2013. december 19-ei rendőri intézkedés vonatkozásában a rendelkezésre álló iratok szerint az intézkedő rendőrök 14:15 perckor jelentek meg a panaszos házánál. A panaszos az intézkedő rendőröknek elmondta, hogy 14:00 perc körüli időben ismeretlen személy megdobja háza fa szerkezetű kerti kapuját, ami nagy hanghatással járt és megijedt. Ezt követően, amikor a kertkapuhoz sietett, azt tapasztalta, hogy szomszédja L. A. T. a panaszos ingatlanjától elsétált. A rendőrök az ingatlan fa szerkezetű kapuját megvizsgálták, melyen rongálási nyomot nem fedeztek fel. A rendőrök kérdésére a panaszos elmondta, hogy szomszédjával több éve rossz viszonyban vannak, többször sértegette, zaklatta őt, ami miatt feljelentést tett ellene. A rendőrök felkeresték L. A. T.-t, aki ekkor nem tartózkodott lakcímén. Ezt követően a rendőrök tájékoztatták a panaszost jogi lehetőségeiről.

Mindezek alapján a Testület véleménye szerint az eljáró rendőrök azt követően, hogy szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújának fennállta folytán a helyszínre érkeztek, megtették az elvárható és szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy észleljék az esetleges jogellenességet. Felkeresték, a panaszost és a panaszos szomszédját, nyilatkoztatták az eseményeket illetően, szemügyre vették a bejárati kaput, illetőleg tájékoztatták a panaszost jogi lehetőségeiről.

Jelen esetekben a kitért rendőrök nem tapasztaltak olyan körülményeket illetve egyéb zavaró tényezőket a bejelentésben megjelölt lakásnál, amelyek büntető vagy szabálysértési eljárás alapját képezhetne volna, ezért nem volt indokolt további intézkedés, tehát az Rtv.-ben foglalt intézkedési kötelezettség megsértése, jogellenes elmulasztása jelen esetekben nem áll fenn.

A Testület álláspontja szerint az eljáró rendőrök mulasztás nem terheli, mert az intézkedési kötelezettségüknek megfelelő módon eleget tettek, meggyőződtek arról, hogy a bejelentésben megjelölt szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúja fennáll-e, ennek okán a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

A Testület a rendőrség nyomozóhatóságként foganatosított intézkedései tekintetében hatásköre hiányát állapította meg. A Testület hatásköre, így a 2013. december 19-ei rendőri intézkedésekre terjed ki. Megállapítható, hogy a 2013. december 19-ei intézkedések alapja az Rtv. 13. §-ában foglalt közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény tudomásra hozása volt. Mindez az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Összességében a Testület álláspontja szerint mindkét eset vonatkozásában intézkedési kötelezettség keletkezett a rendőrség részéről. A Testület álláspontja szerint az eljáró rendőrök mulasztás nem terheli, mert az intézkedési kötelezettségüknek megfelelő módon eleget tettek, meggyőződtek arról, hogy a bejelentésben megjelölt szabálysértés vagy bűncselekmény gyanúja fennáll-e, ennek okán a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése szerint, a panasz alapján indult eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2014. december 18.

Dr. Lukács Tamás sk.
elnök

Dr. Kozma Ákos sk.
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos sk.
testületi tag

Dr. Cservák Csaba sk.
előadó testületi tag

A kiadmány hitelül:

Dr. Barna Claudia
tanácsadó

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET